

Kinesisk energiekspert til nyvalgte præsident Trump: USA kan tilslutte sig Kinas Bælt-og-Vej

9. dec., 2016 – Dr. Patrick Ho, en fremtrædende politisk og sundhedsvidenskabelig personlighed fra Hong Kong, der var hovedarrangør af »Bælt-og-Vej Forummet«, som afholdtes i Washington onsdag (7. dec.), afsluttede konferencen med et magtfuldt overblik over Kinas historiske forbindelser med verden i de sidste 1000 år, og konkluderede med fem forslag til nyvalgte præsident Donald Trump til, hvordan USA kan blive integreret i Bælt-og-Vej-projektet:

1. Betragt Bæltet-og-Vejen som en platform, som kan være spydspids for initiativer og programmer, der vil frembringe et tættere samarbejde mellem USA og Kina;
2. Juster handelsaftaler med de asiatiske stillehavsnationer, så de imødekommer Bæltet-og-Vejen;
3. Juster USA's holdning til at imødekomme de internationale udviklingsbanker og promover deres evne til at være med til at støtte infrastrukturudvikling;
4. Vær med til at sikre sikkerheden langs med Bæltet-og-Vejen;
5. Få de internationale institutioner til at arbejde sammen med Bæltet-og-Vejen.

Dr. Ho sagde, at Bæltet-og-Vejen ikke blot er forbindelser fra ét sted til et andet, men forbindelser mellem hjerter og hjerner, der forbinder sjæle, som et middel til at virkeliggøre fredeligt samarbejde, der forbinder den kinesiske drøm med den amerikanske drøm, og andre nationers drømme: frihed for

afsavn, frihed for frygt,[1] harmoni med naturen og fred.

Hans gennemgang af Kinas historie beskrev tre »Bank på Kinas dør« fra Vestens side og tre »Bank på Vestens dør« fra Kinas side:

1. Matteo Ricci og jesuitermissionærerne, der fandt en åben dør i slutningen af det 16. århundrede og med sig bragte vestlig religion, filosofi og videnskab. Dette blev undergravet og kollapsede i det 18. århundrede;
2. Det britiske Imperium, der slog døren ind med Opiumskrigen og lancerede et århundrede med underkastelse og fattigdom;
3. Nixons besøg i Kina i 1972, der indledte det økonomiske samarbejde og Kinas fremvækst.

Med hensyn til Kinas bank på Vestens dør:

1. Den første Silkevej, med Zhang Qians rejse til Centralasien i 139 f. Kr.
2. Zheng Hes skatteskibe i det 15. århundrede, der sejlede gennem det Indiske Ocean og den Persiske Golf og til den afrikanske kyst. Dr. Ho viste et billede af Cæsar, der siger, »Jeg kom, jeg så, jeg sejrede« og et af Zheng He, der siger, »Jeg kom, jeg så, jeg fik venner, jeg tog hjem«.
3. Den Nye Silkevej, som Xi Jinping annoncerede i 2013, og som Obama nægtede at åbne døren for. Nu banker vi på Trumps dør, sagde han. »Et stort opråb« om, at Bæltet-og-Vejen er den institution, der kan fremme en ny alliance mellem vore nationer; en impuls til at gentænke politikkerne.

Foto: Dr. Patrick Ho, fra okt., 2014.

[1] En reference til Franklin Roosevelts globale 'Fire friheder', som han formulerede i sin tale om nationens

tilstand den 6. jan., 1941. De to andre er tale- og ytringsfrihed og trosfrihed.

Ved et uafgjort øjeblik i historien er den personlige faktor endnu vigtigere: Gør det Nye Paradigme til virkelighed!

Leder fra LaRouchePAC, 6. december, 2016 – Den formelle overgang til USA's næste præsidentskab – der er 45 dage til Indvielsesdagen for Donald Trump – får uophørlig opmærksomhed i USA og i andre medier, men, den historisk vigtige overgang i verden som helhed er det følgende: hvor hurtigt og vist vil USA og Europa opgive det geopolitiske, kasino-økonomiske system og gå med i det nye, globale win-win-paradigme? Udfordringen består i at mobilisere folk til at være med til at få dette til at ske. Dette omfatter, at de foretager en personlig ændring og bliver aktive, og ikke længere blot ser passivt og afventende til. Der gives øjeblikke i historien, hvor den subjektive faktor er altafgørende. Vi befinder os ved et sådant øjeblik.

Omstændighederne er dramatiske. Yderligere initiativer for fred og udvikling kommer i denne uge fra Rusland og Kina.

I dag var premierminister Dmitri Medvedev vært for mange møder i Moskva med den tyrkiske premierminister Binali Yildirim, inkl. møder med præsident Vladimir Putin. Sammen med afgørende, økonomiske engagementer, såsom byggeri af kernekraftværker og gasledningen Turkish Stream, bekræftede lederne det, som Yildirim kaldte behovet for en ny, international sikkerhedsarkitektur for at besejre terrorisme, og en ny dialog med vestlige magter på dette grundlag.

I Tokyo fremlagde en kinesisk embedsmand fra den magtfulde Nationale Udviklings- og Reformkommission (NDRC) i går et tilbud om at opkoble Bælt-og-Vej-programmet til Japans og Sydkoreas økonomiske »arbejdsplaner«. Hr. Cao Wenlian, generaldirektør for NDRC's Internationale Samarbejdscenter, talte om at styrke komplementariteten i de tre nationers økonomiske aktiviteter, der tilsammen allerede udgør 36 procent af verdens BNP. Cao talte i anledning af det Første Forum for Samarbejde om Industrikapacitet mellem de tre lande. Dette fremstød med det kinesiske tilbud tilsidesætter Japans mangeårige underdanighed under transatlantisk, økonomisk og militær, tvivlsom og aggressiv manipulation.

Selv Henry Kissinger – hvis personlige historie kan siges at indbefatte særdeles uønskede paradigmer – taler offentligt til fordel for samarbejde mellem USA og Kina. Kissinger mødtes den 2. dec. med præsident Xi Jinping i Beijing. I dag mødtes han med Donald Trump i New York City. I går aftes under et Manhattan-arrangement svarede Kissinger på et spørgsmål, der var stillet af LaRouchePAC's Daniel Burke, som spurgte: »Hr. LaRouche deler stærkt Deres mening om, at USA og Kina må samarbejde. Og han understreger, at USA og Kina kan samarbejde omkring politikken med Ét bælte, én vej; at dette ville være en indlysende vej til at genopbygge USA's kollapsende økonomi ... « Kissinger svarede: »Jeg mener, at konceptet med Én vej, ét bælte [sic] er et vigtigt spørgsmål. Jeg mener, at Kina kan og bør finde en måde at tale om det. Det er et af de spørgsmål, hvor samarbejde sandsynligvis er muligt ... «

I denne uge vil LaRouchePAC-aktivister fra flere østkyststater anføre angrebet på Capitol Hill i Washington, D.C., for at lægge pres på virkeligheden og politikken med det formål at få USA til at gå med i det nye paradigmes æra, med start i en genindførelse af Glass-Steagall, der følges op af gennemførelse af de handlinger, der fremlægges i LaRouches *Fire Love*.

Ved et arrangement i går i Washington, D.C., talte både vicepræsident Joe Biden og Thomas Hoenig, vicepræsident for den amerikanske Statslige Indskudsgarantifond, FDIC, offentligt til fordel for Glass/Steagall-loven. Biden fordømte sin egen stemme til fordel for en ophævelse af Glass-Steagall i 1999 (Gramm-Leach-Bliley-loven) som »den værste stemme, jeg nogensinde har afgivet i hele min tid i USA's Senat«. Men så vendte han rundt og sagde, det er derfor, vi nu »ikke kan tillade en ophævelse af Dodd-Frank«, fordi vi har brug for »en opmand i marken«.

Hoenig udtalte imidlertid støtte til genindførelse af Glass-Steagall og forklarede, at ophævelsen af denne lov førte til de risikable omstændigheder, der skabte krisen i 2008.

»Man gav de kommercielle banker, der har et statsgaranteret sikkerhedsnet, lov til« at engagere sig i alle former for aktiviteter, og man »forsynede dem endda med udvidet statsstøtte til at handle ... « Hoenig er en potentiel Trump-udnævnelse til viceformand for banktilsynet i Federal Reserve (USA's centralbank).

Hvis man træder et skridt tilbage og betragter historien, ser man, at visse øjeblikke træder frem som tidspunkter, hvor en afgørende, personlig ændring finder sted. I denne uge tænker vi med alvor tilbage på den 7. december, 1941, Pearl Harbor Day, hvor amerikanske borgere, som nation, gennemgik en ændring over en nat.

Vi skal i dag forstå, at vi alle er kaldede til aktivt at

intervenere for at være med til at afgøre det historiske udfald.

Kan et nul være negativt? – Ja, når det er sort! Rusland og Kina satser på kreativitet. Af Helga Zepp-LaRouche

3. december, 2016 – At der i dag findes to helt forskellige paradigmer i verden, der bestemmer nationers adfærd, bliver klarere dag for dag. Medens modstanden i den transatlantiske verden mod det mislykkede globaliseringsparadigme bliver stadig stærkere, og etablisementet så meget desto mere sammenbidt søger at fastholde det, så satser de stater, der samarbejder med Den nye Silkevej, stadig tydeligere på deres befolknings kreativitet og samarbejdet om menneskeheds fælles mål.

De vestlige politikere og medier, der er vant til kun at betragte Putin gennem dæmoniseringsbrillerne, ville stå sig vel ved for én gangs skyld at gennemlæse Putins årlige 'Tale til nationen', som han holdt for den russiske Duma, uden fordomme. Efter fravalget af Obama – for det var også, hvad Hillary Clintons nederlag var – og efter Donald Trumps første telefonsamtaler med Vladimir Putin og Xi Jinping, har der åbnet sig en reel chance for at normalisere forholdet mellem de tre vigtigste nationer her på Jorden. Og kun en selvmorderisk nar ville ønske at vrage en sådan mulighed.

Når man tager den samlede kronologi for alle Putins tilbud til

Vesten i betragtning, indbefattet hans forhåbningsfulde tale til den tyske forbundsdag i 2001 og talen til München-sikkerhedskonferencen i 2007, hvor han gav udtryk for stærk skuffelse, så burde man tage hans ord for pålydende, når han siger: »Vi ønsker ikke konfrontation med nogen. Det har vi lige så lidt, som vore partnere i det globale fællesskab, brug for. I modsætning til vore kolleger i udlandet, der betragter Rusland som en fjende, søger vi ikke, og har heller ikke søgt, modstandere. Vi har brug for venner. Men vi vil ikke tillade, at vore interesser skades eller ignorereres.«

Længere fremme i sin tale understregede Putin, at kravet om viden og moral i undervisningssystemet, som forudsætning for samfundets levedygtighed, var en prioritet. De unge menneskers interesse for den nationale klassiske litteratur, kultur og historie må vækkes, og skolerne må fremme kreativitet, samtidig med, at børnene lærer at tænke selvstændigt, såvel som også lærer at arbejde både selvstændigt og som en del af et team, løse stillede opgaver og formulere og realisere målsætninger. Godt nok er kravet om begavelse vigtigt, men grundlæggende set må opdragelsen hvile på det princip, at alle børn og teenagere er begavede og i stand til at opnå resultater inden for videnskab, de kreative områder samt i livet. Det er statens opgave at fremme disse talenter.

Putin understregede også den fundamentale betydning af grundforskning, som basis for økonomisk vækst og sociale fremskridt. Over 200 laboratorier er allerede etableret, som, takket være de store statstilskud, de modtager, må blive i stand til at operere på globalt niveau, og som vil blive ledet af videnskabsfolk, der er med til at bestemme retningen af den globale, videnskabelige udvikling. Det er i denne sammenhæng også vigtigt at overvinde de i Rusland siden zartiden eksisterende flaskehalse for, at disse forskningsresultater også kan komme produktionen af forbrugsvarer til gode.

De mennesker, der aktivt dæmoniserer Putin, burde også studere den tale, som Putin holdt den foregående dag ved Det internationale Forum for Primakov-forelæsninger til ære for den tidligere statsminister og 'store tænker', Jevgenij

Primakov, der døde for 18 måneder siden.

Også her stod de amerikansk-russiske relationer højt på dagsordenen. Putin henviste til Primakovs overbevisning om, at, »uden et oprigtigt partnerskab mellem Rusland og USA«, ville det blive vanskeligt at klare de »store udfordringer« i verden – især i kampen mod terrorismen i Mellemøsten.

Primakov havde, ifølge den russiske præsident, haft en »virkeligt strategisk vision«, der havde gjort det muligt for ham »at kigge ud i fremtiden og se, hvor uholdbar og ensidig« modellen om en unipolær verden var. Det var Primakov, der som den første gik ind for et trilateralt samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien, og ud fra hvilket BRIKS, »der nu vinder indflydelse og betydning i verden«, har udviklet sig. Primakovs holden fast ved de tætte relationer med partnerne i Fællesskabet af Uafhængige Stater (CIS) »er rygraden i vores integrationspolitik i Eurasien ... Vi håber, at dialog med vore partnere, indbefattet en dialog om sammenkoblingen med Kinas projekt om det Økonomiske Silkevejsbælte, vil sætte os i stand til at opbygge et stort, eurasisk partnerskab«.

Den umistelige ret til udvikling

Et andet dokument, som de vestlige politikere og medier, med deres geopolitiske tankegang, burde studere, er en ny hvidbog fra den kinesiske regering om »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«, hvor det bekræftes, at der findes en »umistelig rettighed« for alle lande og folkeslag til at udvikle sig. »Retten til udvikling må tilhøre og være fælles for alle folk. Det er alle landes ansvar at virkeliggøre retten til udvikling, og det er ligeledes det internationale fællesskabs pligt«, står der i dokumentet. »Det forpligter regeringerne i alle lande til at formulere udviklingsstrategier og forholdsregler, der passer til deres egen virkelighed, og det fordrer det internationale samfunds koncentrerede anstrengelser som helhed. Kina opfordrer alle lande til at stræbe efter en ligeværdig, åben, omfattende og innovativ, fælles udvikling, og hvidbogen kræver en fælles

udvikling og at der skabes betingelser for, at alle folkeslag kan tage del i retten til udvikling.«

Hvidbogen beskriver imidlertid meget mere – nemlig, at Kinas udviklingsmodel og Kinas politiske og sociale struktur har været en udelte succes. Og, alt imens denne model fortsat udvikler sig, så foregår det i et tempo og på en måde, der bestemmes af det kinesiske folk selv. Det påpeges, at Kina allerede har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, og at i dag kun 5,7 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen – hvilket gør Kina til den første nation, som det er lykkedes at nå FN's Millennium-mål for fattigdomsbekæmpelse. Kina er endda fast besluttet på helt at overvinde fattigdom. I marts 2016 offentliggjordes »udkast til den 13. femårsplan for Folkerepublikken Kinas nationale, økonomiske og sociale udvikling«, hvor regeringen fremlægger en strategi for helt at udrydde fattigdom blandt landbefolkningen allerede i år 2020.

»En ny bølge af velstand«

Hvis man ikke ønsker at lytte til Putin eller Kina, kan man også studere en ny hvidbog fra bygge- og anlægsmaskineproducenten Caterpillar om betydningen af »Bælt-og-Vej«-initiativet. Det vil udløse »en ny bølge af velstand« for Kina og den øvrige verden, står der i den. Opbygningen af et infrastrukturnet, som er en prioritet i initiativet, vil muliggøre en fri strøm og en mere effektiv udnyttelse af resurserne, integration af markederne og koordinering af nationernes økonomiske politik.

Opbygningen af infrastruktur vil være med til at sænke transportomkostningerne, øge udviklingslandenes konkurrenceevne og reducere ubalancen landene imellem. Caterpillar betragter »Bælt-og-Vej«-initiativet som en »åben og medinddragende« ramme, der gør det muligt for alle landene langs ruten at tage del i opbygningen af projektet. »Dette bør og kan ikke være en bestræbelse alene fra Kinas side«, står der i dokumentet.

Virksomheden påskønner de forretningsmuligheder, som dette initiativ åbner op for, og håber at kunne deltage endnu mere i projekter langs ruten, forklarede Chen Qihua, vicepræsident for Caterpillar og direktør for Caterpillar Kina.

Og endelig burde de vestlige politikere og medier gøre sig klart, at der i befolkningen er bred opbakning til det internationale samarbejde, netop på områderne for videnskabeligt og teknologisk fremskridt. Den europæiske rumfartsorganisation ESA's borgerdialog i organisationens 22 lande fastslog, at 88 % af de adspurgte understøttede ledelsens rumprogram, og 96 % følte sig overbeviste om, at verdensrummet frembyder muligheder, der ikke forefindes på Jorden, men som bør udforskes.

I sin rapport om meningsmålingen ved flyvestationen Upjever i Friesland sagde den tidligere ESA-astronaut Thomas Reiter, der nu er ESA's hovedkoordinator for den internationale rumstations anliggender, at der er grund til optimisme – på trods af den endeløse strid om budgettet på europæisk niveau. De €8 mia., der er blevet brugt i de sidste 5 år, har skabt økonomiske værdier for €14,5 mia. for Europa og dets borgere.

»Det drejer sig også om det politiske aspekt af samarbejdet: Dette fungerer ganske godt, trods konflikterne på Jorden«, sagde Reiter. 95 stater deltager i ISS' forskningsarbejde, »hvor man deroppe forfølger mål til gavn for alle mennesker«.

Reiter udtalte sig også optimistisk om udsigterne for udforskningen af Månen, især Månens bagside. Herfra vil man senere også kunne udsende missioner til den videre udforskning af verdensaltet.

Bernhard von Weyhe, leder af kommunikationsafdelingen i kontrolcentret (ESOC) i ESA-centeret i Darmstadt, talte i et interview med avisen *Allgemeine Zeitung* om den »brofunktion«, som rumforskningen har for menneskeheden. »Den fælles bemandede rumfart kræver samarbejde, og gjorde det også under koldkrigstiden. Rumfart har altid været et område, hvor man har haft et intensivt internationalt samarbejde, og brofunktionen består stadig. Rumfart er pr. definition et samarbejdsprojekt.«

Fællesnævneren for alle disse udtalelser er: Menneskehedens fremtid ligger i samarbejdet mellem nationerne om økonomisk udvikling af alle verdens lande og om samarbejdet om menneskehedens fælles mål, især om udviklingen af teknologi og videnskab og menneskenes skabende evner. Det lønner sig stærkt at investere i dette samarbejde. Den, der ikke fatter dette og i stedet blot stræber mod et »sort nul«, kommer i sidste ende til at stå tilbage med tomme hænder.

Foto: I september 2015 blev astronaut Andreas Mogensen den første dansker i rummet, hvor han deltog i forskningsopgaver om bord på den Internationale Rumstation, ISS.

Madame Fu Ying: »Det menneskelige element i international adfærd«

4. dec., 2016 – Kinas Global Times publicerede som kronik den forberedte tale, som Fu Ying, forkvinde for Kinas Nationale Folkekongres' Komite for Udenrigsanliggender, holdt på New York Universitet den 1. dec. Global Times udgav talen under ovenstående titel.

China Daily USA og China News Services officielle engelsksprogede webside, Ecn.cn, udgav nyhedsrapporteringer om hendes tale og fokuserede på ideen om, at »Infrastruktur kan blive en bro mellem Kina og USA«. Begge nyhedsmedier tager udgangspunkt i udtalelsen om, at »Fu Ying ser infrastruktur som en stor mulighed for samarbejde mellem USA og Kina under Amerikas nyvalgte præsident«.

Som *Global Times* rapporterer, begyndte Fu sin tale således:

»Efter præsidentvalget i USA talte den kinesiske præsident Xi Jinping den 14. nov. i telefon med nyvalgte præsident Donald Trump, hvor han sagde, at det eneste rigtige valg for deres to lande var samarbejde, og at 'de to lande har brug for at styrke koordinationen, fremme deres respektive økonomiske udvikling og globale, økonomiske vækst samt udvide udveksling og samarbejde inden for diverse felter med henblik på at bringe flere fordele til de to befolkninger og promovere en jævn udvikling af relationerne mellem Kina og USA'. Hr. Trump var helt enig med den kinesiske præsident og gav udtryk for, at han var overbevist om, at 'der vil blive en endnu større udvikling af de amerikansk-kinesiske relationer'. Dette var meget opmuntrende.

»Kina og USA har opbygget en stærk relation i årenes løb, men atmosfæren er ikke altid god. I årenes løb har jeg truffet amerikanere fra forskellige samfundslag, og jeg er undertiden overrasket over manglen på forståelse mellem os. Én årsag er, fik jeg at vide, at nogle mennesker i USA anser, at Kina har et forkert politisk system, og at de har haft forventninger om, at Kina burde ændre sig i den retning, de ønsker, og at de føler sig skuffet, når dette ikke sker.

Nu, hvor nye generationer vokser op i begge lande, vil grundlaget for forståelse da forbedres i takt med, at de unge måske er mere interesseret i at udveksle ideer og forstå hinanden?«

Madame Fu fortsatte med at fortælle om sine oplevelser som diplomat, hvor hun satte udviklinger i Afghanistan i kontrast til dem i Cambodja i de seneste 20 år, som hun så det, og konkluderede dernæst:

»I mit land Kina løftede de seneste tre årtiers succesrige reform og åbenhed over en mia. mennesker op over eksistensniveauet. Dette er først og fremmest muligt, fordi vi har haft generel social stabilitet, og fordi folk er trygge og kan forfølge deres drømme.

Kina må i lang tid fremover koncentrere sig om at modernisere landet, der stadig er langt bagefter de udviklede nationer ... Kinas udenrigspolitik bør tjene samme formål, og målet er at sikre et favorabelt, ydre miljø for national udvikling og samarbejde udadtil ...

Der er ligeledes i Kina en voksende bevidsthed om behovet for, at Kina spiller en mere aktiv rolle inden for internationale anliggender, samt sørger for offentlige tjenesteydelser. Den kinesiske præsident Xi Jinping har foreslået at opbygge et verdenssamfund for en fælles fremtid. Dette repræsenterer på den bedste måde tankegangen i Kina. Det, som Kina kan bidrage til verden med, bliver på linje med de kinesiske værdier og inden for felter, hvor vi ved bedst.

Som en forholdsvis nytilkommen i internationale affærer har Kina behov for at lære og samle erfaringer. Der er nu flere end 300.000 kinesiske studenter i USA, og flere end en million i hele verden. Mange universitetsuddannede vender hjem til Kina, og de kommer til at spille en afgørende rolle i at forbinde Kina med verden. Samtidig må Kina også rekruttere talenter fra hele verden og lære af andre lande, især USA.

I konklusion, så skabes og udøves udenrigspolitik af menneskelige væsener, og ikke af døde maskiner. Og, en succesrig udenrigspolitik må bringe fordele til mennesker. Det, som diplomati har med at gøre, er ikke 'stater' bag masker, men spørgsmål, der berører mange mennesker som jer og mig. Det, der ligger til grund for nationens interesse, er befolkningens velbefindende. Jeg håber, I forstår, hvad det er, jeg forsøger at sige, og vil erklære jer enige med mig i, at folk i alle lande, især den unge generation, bør tage hinanden i hånden for at sikre, at, i det 21. århundrede, bør beskyttelsen af menneskers ret til at leve i fred og tryghed udgøre en fælles værdi inden for international adfærd.«

Foto: Fu Ying i diskussion under US-China Forum på NYU, 1. dec., 2016.

Højtplaceret kinesisk diplomat foreslår Trump-regeringen at slutte sig til Kina omkring udviklingen af Bælt-og-Vej-initiativet

4. dec., 2016 – »Infrastruktur kan blive en bro mellem Kina og USA«, lyder overskriften i *China Daily's* dækning af den intervention, som Fu Ying, forkvinde for Kinas Nationale Folkekongres' Komite for Udenrigsanliggender, leverede på New Yorks Universitet den 1. dec.

Madame Fu talte for et publikum på 300 personer, for det meste studerende fra New Yorks Universitet, ved Kina-USA Forum, sponsoreret af NYU og Instituttet for Kinesisk-amerikansk Udveksling. Sammen med hende på podiet var den tidligere amerikanske ambassadør til Kina, Roy Stapleton. Aktivister fra LaRouchePAC deltog også og tog aktivt del i diskussionsperioden, hvor de rejste spørgsmålet om, hvordan de amerikansk-kinesiske relationer kunne udvikles omkring samarbejdet om Kinas Bælt-og-Vej-projekt, sådan, som LaRouchePAC har skitseret det i sin brochure, »USA må tilslutte sig den Nye Silkevej«.

»Fu Ying ser infrastruktur som en stor mulighed for amerikansk-kinesisk samarbejde under Amerikas nyvalgte præsident«, rapporterede *China Daily*. Artiklen bemærker Fus diskussion om, hvordan direktøren for COSCO Group, Kinas

største skibsreder, for to år siden sagde til den amerikanske Kongres, at Amerika måtte opgradere sine havne for at fremme vækst i eksporten. »Men Amerika ønsker ikke at tage imod investering fra andre lande som Kina, og I investerer ikke selv«, citerede hun direktøren for at have sagt.

Fu fremførte, at valget af Trump kunne føre til en ny fase, eftersom han har lovet at »transformere Amerikas smuldrende infrastruktur«, skrev *China Daily* med et citat af fr. Fu om, at »USA må være mere åben. Jeg mener, at der kan blive meget, meget godt samarbejde«.

»På et spørgsmål, om hun var bekymret for, at omstændighederne omkring relationer mellem USA og Kina var under forandring under Trump-administrationen, sagde Fu, at det var for tidligt at sige noget om det, men at hun ikke er pessimistisk«, skrev *China Daily*. »Hun sagde, at telefonsamtalen mellem præsident Xi Jinping og Trump var 'meget opmuntrende', idet Trump var enig med Xi i, at samarbejde er den eneste valgmulighed for de to lande, og at de vil fremme forbindelserne for at bringe flere fordele til de to landes befolkning.«

China Daily bemærkede, at ambassadør Roy støttede Fu mht. ideen om samarbejde omkring infrastruktur, og sagde, at USA endnu kunne deltage i Kinas Bælt-og-Vej-initiativ, på trods af, at USA havde afvist at tilslutte sig projektet med Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), hvilket han anser for at være en fejltagelse.

Foto: Fr. Fu Ying.

RADIO SCHILLER den 5. december 2016: Nu har Italien sagt "Nej": Den globale transformation fortsætter

Med formand Tom Gillesberg

Kina hævder »Umistelig rettighed til udvikling«

2. dec., 2016 – Kina har udgivet en hvidbog, 'Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag'. I hvidbogen hævder Kina, at lande og folkeslag har »en umistelig rettighed« til udvikling.

»Retten til udvikling må ejes og deles af alle folkeslag. At virkeliggøre retten til udvikling er alle landes forpligtelse, og er ligeledes det internationale samfunds forpligtelse«, lyder det i dokumentet. »Det kræver, at regeringer i alle lande formulerer udviklingsstrategier og politikker, der er tilpasset deres egen virkelighed, og det kræver det internationale samfunds samlede bestræbelser som helhed. Kina opfordrer alle lande til at forfølge ligeværdig, åben, generel og innovativ, fælles udvikling, promovere inkluderende udvikling og skabe betingelser for, at alle folkeslag kan tage ligelig del i retten til udvikling.«

Men hvidbogen gør mere end det. Den viser tydeligt, at Kinas model for udvikling, og Kinas politiske og sociale struktur, har opnået ubetinget succes. Og alt imens modellen fortsat udvikles, så finder det sted i et tempo og i en form, der afgøres af det kinesiske folk selv. Dokumentet bemærker, at Kina allerede har løftet 700 mio. mennesker ud af fattigdom, hvor nu kun 5,7 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen – den første nation, bemærker rapporten, der har nået FN's Millenium-mål for fattigdomsbekæmpelse. Men det stopper ikke her. Kina er fast besluttet på at fjerne fattigdom fuldstændigt. I marts 2016 udgav man »Omrids over den 13. Femårsplan for Folkerepublikken Kinas nationaløkonomiske og sociale udvikling«, hvor Kinas regering skitserede en strategi for at fjerne fattigdom i landbefolkningen ved år 2020.

Dokumentet fremlægger ligeledes andre slående præstationer med hensyn til udviklingen af landets arbejdsstyrke. I 1949 var den gennemsnitlige levealder kun 35 år; i 2015 var den 76,34 år. Andelen af børn i den skolepligtige alder, som gik i skole, var 20 % i 1949; i 2015 var det 99,88 %. Disse parametre reflekteredes også i væksten i BNP og hævelsen af levestandarden siden 1978, ved begyndelsen af reformen og åbenheden. Fra 1978 og til 2015 steg det årlige BNP fra RMB367,9 mia. til RMB68.550,6 mia., og BNP pr. person steg fra lidt mere end US\$200 til over US\$8.000. I 1978 var den disponible indkomst i husstande i byerne kun RMB343,4, og nettoindkomsten pr. person i husstande på landet var kun RMB133,6. I 2015 nåede den disponible indkomst pr. person for alle indbyggere op på RMB21.966; tallene var RMB31.195 for indbyggere i byerne og RMB11.422 for indbyggere på landet.

Dokumentet fortsætter desuden med at fremlægge de reformer, der er blevet gennemført inden for andre områder, i det juridiske system, reformer for stemmeret på lokal- og landsbyniveau og etableringen af skolepligt og forbedring af faciliteterne inden for uddannelse og sundhedstjenesteydelser

på landet, og for de mange minoritetsgrupper i Kina. Et system med sociale ydelser er blevet etableret i hele landet, og et system for sygeforsikring udvides støt. Hvidbogen understreger også de udviklinger, der har fundet sted inden for områderne kultur, dyrkelse af kunst og musik selv i de fjerne egne af landet, åbning af biblioteker og oprettelse af offentlige museer og kulturcentre. Promovering af digitale museer og udvidelse af internettet i landdistrikterne, samt en national kampagne for at opmuntre folk til at læse.

Dokumentet påpeger også, hvordan landet bidrager til udviklingen i sine nabolande og lande i udviklingssektoren gennem Bælt-og-Vej-initiativet og gennem de »100 Programmer«, hvis målgruppe er udviklingslande, gennem etableringen af 100 programmer for fattigdomsreduktion, 100 programmer for samarbejde inden for landbrug, 100 hospitaler og klinikker og 100 skoler og erhvervsuddannelsescentre i udviklingslande. Desuden vil der blive stillet 120.000 uddannelsespladser og 150.000 studielegater i Kina til rådighed for udviklingslande, og man vil uddanne 500.000 erhvervsteknisk personale. Kina vil også etablere et Syd-syd Akademi for Samarbejde og Udvikling.

At komme op af kviksandet

Leder fra LaRouchePAC, 1. december, 2016 – Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin fortsætter med at komme med tilbud efter tilbud til USA – og andre nationer, der stadig sidder fast i det transatlantiske systems dødbringende kviksand – om at gå med i opbygningen af det nye, globale paradigme, der er i færd med at erstatte geopolitiske krige og fascistiske nulsumsspil-økonomier, med den Nye Silkevejspolitik's win-win-resultater.

Den kinesiske regering har netop udgivet en hvidbog, »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«, som dokumenterer det forbløffende fremskridt, Kina har præsteret i løbet af de seneste årtier inden for områderne fattigdomsreduktion, levetid, uddannelse og så videre, og dernæst fortsætter med at forklare, at deres Bælt-og-Vej-initiativ har til formål at hjælpe andre nationer med at opnå lignende resultater. Retten til udvikling, proklamerer hvidbogen, er hele menneskehedens *umistelige rettighed*.

Den russiske præsident Putin gentog i sin »Tale til nationen« for den russiske Duma, det føderale parlament, at han var indstillet på at samarbejde med den tiltrædende Trump-administration i USA for at »sikre international stabilitet og sikkerhed«. Putin gjorde det ligeledes til fulde klart, at Ruslands fremtid ligger i at nære kreativitet, videnskab og evnen til at løse problemer hos den unge generation: »Vore skoler må fremme kreativitet ... Vore børn vil klart se, at Rusland har brug for deres ideer og viden.«

Dette er præcis den form for tankegang, som engang dominerede Franklin Roosevelts, og endda John Kennedys, USA, men det er blevet næsten uforståeligt for de fleste amerikanere i dag, i et USA, der er blevet transformeret af de seneste 16 års mareridt med Bush og Obama.

Og dog, så er genopvækkelsen af denne ånd selve nøglen til en strategisk sejr imod det døende, Britiske Imperium. For at opnå dette kræver det, at vi lever op til udfordringen med at få den amerikanske befolkning, og dens repræsentanter i Washington, til at tænke på det højere niveau, som er det sande potentiale, der er fremlagt for os, og ikke på niveauet for de kontrollerede 'trivielle selskabslege', som karakteriserer politikken i Washington og i lokale anliggender.

I en diskussion tidligere på dagen med medlemmer af LPAC's Politiske Komite og Videnskabsteam, samt Helga Zepp-LaRouche,

understregede Lyndon LaRouche den afgørende rolle, som et fornyet rumprogram spiller for atter at tænde gnisten for optimisme og inspiration omkring spørgsmålet om, hvad menneskets formål i universet er. Den store, tyske rumforsker Krafft Ehrlicke er en vigtig prøvesten i denne bestræbelse, sagde LaRouche, for kampen for at bringe fremskridt inden for videnskab, kultur og økonomi tilbage, som en forenet, indbyrdes forbundet præstation.

»Hele formålet er at forstå, hvad fremtiden bringer, eller *kan* bringe, og fastholde udviklingen på denne basis«, sagde Larouche. »Det er ligesom hele tiden at holde trit; hele tiden forsøge at gøre noget, der er vigtigere, at opnå det, og dernæst nyde det ... Der må være et element af overraskelse, et element af denne form for udtryk. Det er det, der får det til at virke. Det er ikke noget tomt; det er noget, man skal *få til* at virke.«

LaRouche fortsatte: »Vi lever i vort intellekt. Hvis vi kan tænke kvalificeret, så opererer vi i rummet. Vi bør håbe, at vi vil frigøre os og således bringe menneskeheden til et nyt niveau af præstationer.«

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping mødes med Ruslands præsident Putin, Chiles præsident Bachelet, Indiens præsident Modi og Kasahkstans præsident Nazarbayev i sine bestræbelser på at rekruttere nationer til den Nye Silkevejs økonomiske politik.

Den nye, udnævnte FN-

generalsekretær Guterres i Beijing til møder med Xi Jinping og Li Keqiang

28. nov., 2016 – I dag mødtes den tiltrædende FN-generalsekretær, Antonio Guterres, med hhv. præsident Xi Jinping og premierminister Li Keqiang, hver for sig. Dette besøg i Beijing kommer i tæt rækkefølge efter Guterres' møde i Moskva i fredags med præsident Vladimir Putin, og nogle af de samme temaer blev anslået af lederne i begge nationer, nemlig, at FN har en afgørende rolle at spille i at skabe global fred og stabilitet.

Xi henviste til det faktum, at de principper, der er nedfældet i FN's charter, inkluderer ansvaret for at bevare verdensfreden. Han sagde, at Kina vil støtte FN i denne rolle, og, iflg. dagens dækning i CCTV, har til hensigt »at øge kommunikation og pragmatisk samarbejde med organisationen«. Xi roste FN som den mest fremtrædende, globale, multinationale organisation.

Under Guterres' møde i Moskva understregede Putin, ligesom Xi, Ruslands støtte til en styrkelse af FN's »ledende og centrale rolle inden for internationale anliggender, konfliktløsning og i kampen for menneskerettigheder«. Til gengæld understregede Guterres, i sine bemærkninger til Putin, at »vi lever i en verden med multiple trusler fra mangedoblingen af nye konflikter ... Jeg er en stærk tilhænger af, at globale problemer kun kan have globale løsninger, og en ensidig fremgangsmåde kan umuligt løse disse, og jeg er en stærk tilhænger af den rolle, multilateralisme spiller.«

✘ CCTC rapporterer, at, under Guterres separate møde med Li Keqiang, »udvekslede de to ledere synspunkter mht. måder, hvorpå økonomisk globalisering kan styrkes og inkluderende,

global udvikling kan realiseres.« Kina har taget den ledende rolle mht. at følge op på FN's mandat fra 2015, om at arbejde for at opnå en reduktion af global fattigdom i året 2030.

Guterres tiltræder embedet i FN den 1. jan., 2017. Han har betydelige førstehåndserfaringer om konsekvenserne af konflikt, især, mens han var FN-flygtningehøjkommissær. Guterres, der er portugiser, var premierminister i Portugal fra 1995-2002.

Foto: Mødet mellem Guterres og Xi Jinping.

Indsat foto: Guterres mødes med Li Keqiang.

<https://www.youtube.com/watch?v=3nErmBgXVNE>

**RADIO SCHILLER den 28.
november 2016:**

**Ny dansk regering//Forsøg på
at underminere Trump//**

**Kinesisk og russisk
teknologisk samarbejde med**

udviklingslande

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

POLITISK ORIENTERING

den 24. november 2016:

**Drop paradigmet for krig og
kaos og gå med
Rusland og Kina, som Trump er
på vej til**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Tidl. USA-ambassadør Chas
Freeman:
Forkert af USA at behandle**

Kina som en fremvoksende militærmagt

23. nov., 2016 – Den tidlige amerikanske ambassadør Chas Freeman kommer i dag med en analyse, der »rammer plet«, af Amerikas fejlagtige politik over for Kina i Del II af sit interview med *The Nation* »The Militarization of Diplomacy and Other Corruptions of U.S. Empire« (Diplomatiets militarisering og anden amerikansk imperiekorruption).

Efter at diskutere Amerikas enorme militære industrikompleks' historie tilbage til præsident Eisenhowers tid, siger Freeman, at USA måtte »opfinde en ny fjende, eller finde én, for at retfærdiggøre de udgifter, man havde, og gøre det, man gjorde, med militæret«.

Freeman fortsætter, »Andy Marshall [der var leder af det amerikanske forsvarsministeriums Office of Net Assessment, Pentagons interne 'tænk tank', 1973-2015], opfandt et vidunderligt koncept kaldet 'peer competitor' (ligeværdig konkurrent). Den ligeværdige konkurrent var en fiktiv, hypotetisk skabelse, der, uanset, hvad man gjorde i den militære sfære, ville gøre noget, der ville udkonkurrere én. Dette er en perfekt drivkraft for et program, fordi uanset, hvad man gør, så må man gøre mere, fordi der potentielt set er nogen derude, der med held kan konkurrere med det, man har gjort. Dette koncept blev sluttelig anvendt på Kina. Det har været drivkraft bag en masse afskrækkelse i de amerikansk-kinesiske relationer«.

Intervieweren Patrick Lawrence vender sig derefter mod Kina med reference til Chas Freemans bog fra 2013, *Interesting Times: China, America and the Whifiting Balance of Prestige* (Kina, Amerika og antydningen af prestigebalance). Lawrence siger, »Jeg syntes, ordet »prestige« var besynderligt – det drejer sig om magt – men alene titlen siger en masse om ens

syn på dynamikken i det fjerne stillehavsområde. Efter min mening har vi et meget godt greb i den gale ende. Vi bør samarbejde med Kina for at lette en overgang til det, jeg anser for at være en uundgåelig udvikling af relationerne i Stillehavet. I stedet synes vi at udkæmpe en krig, der ikke kan vindes, for at kæmpe mod Kinas fremvækst ... «

Chas Freeman responderer, at Amerika blev den dominerende militærmagt i Stillehavet efter sejren over Japan og påpeger den efterfølgende, økonomiske vækst i Japan, Sydkorea og andre lande. Men, siger Freeman:

»Nu står vi over for realiteten med Kina, som er vokset frem i bemærkelsesværdigt tempo og grundlæggende set hævder sin historiske position i området, og som nu grundlæggende set er alles største handelspartner; alles største kilde til ny investering; alles største marked – ingens politiske model, for resten – og vi behandler det som en militær udfordring, fordi det er, hvad vi gør. Jeg vil tro, det først og fremmest er en økonomisk udfordring. Det er ikke en politisk udfordring, med mindre og indtil kineserne opfinder et attraktivt, politisk system, hvilket de ikke har gjort. Det er i færd med at blive en militær udfordring, og er nu en militær udfordring, *primært, fordi vi valgte at gøre det til en sådan*, siger Freeman. (fremhævelse tilføjet)

*Foto: Tidl. amerikansk ambassadør til Saudi-Arabien (1989-92)
Chas Freeman.*

NYHEDSORIENTERING november

2016:

Donald Trump og det nye paradigme

Etablisementet i både USA og Europa er rystet over Donald Trumps valgsejr, men rystelserne ender ikke der. I lighed med Reagan efter valget i 1980 vil han indtage Det Hvide Hus med sit helt eget team og egne nye rådgivere. Derfor er en helt ny politik mulig, hvor USA finder sin naturlige plads i et samarbejde med Rusland og Kina – og forhåbentlig dropper Bush/Cheneys og Obamas krigs- og konfrontationspolitik. Danmark og Europa skal dermed også finde en helt ny udenrigspolitik frem. Samtidig kommer Trump så til at skulle slås med et finanskrak større end i 2008, men hvis han lytter til Lyndon LaRouche, som Reagan delvist gjorde det i 1981, så er der med LaRouches Fire Love en vej ud af moradset. Dette er en redigeret udgave af en tale, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets formand, holdt den 21. november 2016, og som kan høres på www.schillerinstitut.dk.

Download (PDF, Unknown)

Xi Jinpings hovedtale ved APEC-ledertopmødet i Lima,

Peru:

'Styrkelse af partnerskab for større fremdrift af vækst'

Det følgende er uddrag af den kinesiske præsident Xi Jinpings hovedtale for Asien-Stillehavsområdets Økonomiske Samarbejde (APEC) ledertopmødet i Lima, Peru, 19. november, 2016. Hele talen kan læses her:

<http://www.globaltimes.cn/content/1019023.shtml>

I dag er vi kommet til Lima fra hele verden for at forfølge de samme mål om velstand for det asiatiske Stillehavsområde ...

For to måneder siden afholdt vi et succesrigt G20-topmøde i Hangzhou, Kina, hvor jeg selv og andre ledere førte dybtgående diskussioner og nåede frem til en vigtig konsensus omkring betydningsfulde spørgsmål, som verdensøkonomien konfronteres med ... Vi aftalte, at, stedt over for risici og udfordringer, må alle parter arbejde sammen i partnerskabets ånd om win-win-resultater, for at styrke koordineringen af makroøkonomisk politik og finde kreative måder til ansporing af vækst ...

For at en regional handelsaftale skal vinde bred tilslutning, må den være åben, inkluderende og til alles fordel. Vi må etablere en ramme for regionalt samarbejde, der fremviser jævnbyrdig rådslagning, fælles medvirken og fælles fordele. Et lukket og ekskluderende arrangement er ikke det rette valg.

I denne sammenhæng er opbygningen af et Frihandelsområde for det asiatiske Stillehavsområde (FTAAP), som rammende af erhvervssamfundet anses for at være APEC's drøm, et strategisk initiativ, der er afgørende for det asiatiske Stillehavsområdets velstand på længere sigt ...

På et globalt plan er en ny runde af en revolution inden for videnskab, teknologi og industri og globale værdikæder i færd

med at blive formet på ny. Alle disse udviklinger har føjet nye dimensioner til økonomisk globalisering ...

For det andet, så bør vi styrke sammenhængskraften for at opnå sammenhængende udvikling. Sammenhængskraft udløser potentiale og understøtter sammenhængende udvikling. Vi må opbygge multidimensionalt netværk for sammenhængskraft, der dækker det asiatiske Stillehavsområde. Efter otte år stiller Latinamerika atter op som vært for APEC-mødet. Vi bør gribe denne anledning til at koordinere programmer, der fremmer sammenhængen mellem Stillehavets to kyster, for at støtte og styrke realøkonomien i hele området ...

For tre år siden foreslog jeg initiativet for Bæltet-og-Vejen. Det har til formål at styrke sammenhængskraften for at fremme den frie strøm af produktionsfaktorer og skabe en platform for win-win-samarbejde og fælles fordele for alle. Flere end 100 lande og internationale organisationer har tilsluttet sig eller givet udtryk for støtte til dette initiativ og således skabt en stærk kreds af venner, der er kommet sammen omkring en fælles vision, gensidig tillid og venskab. Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) er nu i drift. Silkevejsfonden er på plads. Flere store projekter er blevet lanceret og genererer enorme økonomiske og samfundsmæssige fordele ... Kina byder alle parter velkommen til at gå med i dette initiativ for at imødegå udfordringer, være fælles om mulighederne og søge fælles udvikling.

For det tredje, så bør vi styrke reform og innovation for at skabe mere intern drivkraft ...

Vi bør skifte vækstmodel, resolut tilpasse økonomisk struktur gennem reform og hæve multi-faktor produktivitet. Vi bør fremskynde koordinering af makropolitik, med fast hånd fremme strukturreformer og forøge den positive afsmitning. Vi bør fremskynde indsatsen for at udforske en ny filosofi, model og kurs for udvikling, aktivere social kreativitet og på markedet flytte vore industrier og produkter op ad den globale

værdikæde og udvide rummet for udvikling.

For det fjerde bør vi promovere win-win-samarbejde for at smede stærke partnerskaber ... vi bør forpligte os til at opbygge et fællesskab for en fælles fremtid[,] ... og ethvert forsøg på at underminere eller ekskludere hinanden må afvises ...

I de seneste mange år efter udbruddet af den internationale finanskriser har Kina bidraget med næsten 40 % af den globale vækst og har spillet en nøglerolle i at være drivkraft i den globale, økonomiske genrejning ...

Vi vil promovere innovationsdrevet udvikling og erstatte gamle faktorer for drivkraft for vækst med nye. Vi vil fortsætte med at forfølge strategien med innovationsdrevet udvikling og intensivere strukturreformer inden for forskning og udvikling for at udskifte en forældet tankegang og fjerne institutionelle forhindringer, fuldt ud gøre indflydelsen af videnskabens og teknologiens rolle i økonomisk og social udvikling gældende og trække på alle kilder til innovation. Vi vil yderligere skabe en pulje af foretagenders, universiteters og forskningsinstitutters bestræbelser, for at aktivere erhvervsorganisationer, folk, markedet og kapitalen til at gøre innovationsbaseret udvikling til drivkraften. Vi vil stimulere nye teknologier, nye industrier og nye foretagender således, at fremskridt inden for innovation vil blive anvendt i økonomiske operationer og forvandlet til nye kræfter, der driver væksten frem.

Vi vil promovere tovejs-åbenhed af høj standard for at levere win-win-resultater ...

Vi vil intensivere vores afgørende kamp mod fattigdom således, at, frem til 2020, alle de 55,75 mio. mennesker i Kinas landdistrikter, som lever under den nuværende fattigdomsgrænse, vil blive løftet ud af fattigdom ...

Kina har engageret sig forpligtende til fredelig udvikling og

en win-win-strategi med åbenhed. Samtidig med, at Kina stræber efter sin egen udvikling, vil Kina også arbejde for at fremme den fælles udvikling af alle lande i det asiatiske Stillehavsområde og skabe flere muligheder for mennesker i vores region.

Erhvervssamfundet, som den mest dynamiske kraft i den globale økonomi, spiller en afgørende rolle som drivkraft bag reform, udvikling og innovation. Jeg håber, I vil tage lederskab i forfølgelsen af win-win-samarbejde og yde nye bidrag til økonomisk vækst i både det asiatiske Stillehavsområde, og i hele verden.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping holder sin hovedtale ved APEC-topmødet i Lima, Peru, 19. nov., 2016.

**RADIO SCHILLER den 21.
november 2016:**

**Den gamle verdensorden kommer
ikke tilbage//**

**Silkevejen er nået til Syd-
og Mellemamerika**

Med formand Tom Gillesberg

Mens USA vender Sydamerika ryggen, bygger Kina broer i Sydamerika

19. nov., 2016 – I en artikel den 16. nov. i *Financial Times*' »efter BRIKS«-forum for gæsteskrivere om fremvoksende nationer, beskrev Kevin Gallagher, en universitetsprofessor fra Boston ved Pardee School for Globale Studier, hvordan Kina i stigende grad er i færd med at opbygge økonomiske relationer med latinamerikanske lande på et tidspunkt, hvor Obamas USA vender Latinamerika ryggen.

Gallagher skrev: »Fra 2003 til 2013 oplevede Latinamerika et 'kinesisk boom' og registrerede en økonomisk vækst på 3,6 pr. år – højere end nogen anden periode siden 1970'erne. Området har sendt jernmalm, sojabønner, olie, kobber og andre råvarer til Kina i hidtil usete mængder. Nu, hvor Kinas økonomi er i en overgangsperiode, er efterspørgslen på disse råvarer imidlertid faldet, og det samme gælder de latinamerikanske økonomier ... Snarere end en mur, har Kina bogstavelig talt bygget broer i området i mere end et årti. Ifølge research, vi har gennemført sammen med Inter-Amerikansk Dialog, forsyner Kinas to udviklingsbanker latinamerikanske regeringer med mere finansiering, end de Washington-kontrollerede Verdensbanken og Inter-Amerikansk Udviklingsbank tilsammen. Oven i denne bilaterale finansiering, har Kina etableret en familie af fonde til infrastruktur og industri i Latinamerika, svarende til \$35 mia., inkl. en Kina-LAC Investeringsfond til Industrisamarbejde, til \$20 mia., og en Kina-Latinamerika Infrastrukturfond til \$10 mia. Desuden pumpede Kina yderligere

\$5 mia. i Kina-Latinamerika Samarbejdsfonden, der blev etableret i 2014.«

Den 18. nov. beskrev en lignende artikel for Associated Press, »Mens Trump taler om mur, bygger Kina broer til Latinamerika«, af Joseph Goodman, at, »i Ecuador, en dollar-økonomi, der kæmper med en dyb recession, indviede Xi den 18. nov. landets største vandkraftsdæmning, der blev bygget af et kinesisk selskab og betalt for med nogle af de næsten \$8 mia. som er udlånt til landet siden 2007«. Og også, »i Venezuela underskrev chefen for det statsstyrede China National Petroleum Corp. den 17. nov. en aftale til \$2,2 mia. om i fællesskab at styrke olieproduktionen, som er nødvendig for at løfte OPEC-nationen ud af en krise, der er mærket af en alvorlig fødevareremangel og en trecifret inflation«, skrev Goodman og citerede landets præsident: »'Vi overrækker al vor tak for al den støtte, I har givet Venezuela under de vanskelige år 2014, 2015 og især 2016', sagde en tydeligt glad præsident Nicolas Maduro ved underskrivelsesceremonien. 'Vores storesøster Kina har ikke overladt Venezuela til sin egen skæbne i disse vanskelige tider.'«

En langt mere overbevisende analyse end disse her nævnte har den tyske statskvinde, Helga Zepp-LaRouche, leveret i sin analyse af den flok på seks 'lamme atlantehavsændere' – Obama og fem europæiske ledere – i sin seneste lederartikel til avisen *Neue Solidarität*, »De 'lamme ændere' revolte i Berlin: Historiens musik spiller andetsteds« <http://www.solidaritaet.com/neuesol/2016/47/hzl.htm> (kommer på dansk her på hjemmesiden).

Foto: Kinas præsident Xi Jinping og hans hustru, Peng Liyuan, vinker farvel fra deres fly, da de forlader Quito, Ecuador, fredag, den 18. nov., 2016. Xi var i Ecuador i 2 dage før han rejste videre til Peru, for at deltage i APEC-topmødet.

Kina byder USA under Trump velkommen til at gå med i AIIB

19. nov., 2016 – Kina har hilst den antydning, baseret på udtalelsen fra James Woolsey, der har rådgivet Donald Trump i udenrigspolitik, om, at den nye amerikanske administration kunne tænkes at tilslutte sig Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), velkommen. Woolsey har henvist til Obamas afvisning af at tilslutte sig AIIB fra starten, som en »strategisk fejltagelse«.

China Daily skriver i dag i en lederartikel, at amerikansk politik selv var skyld i, at Kina tog initiativ til AIIB, ved at »trække IMF's kvote-reform ud, hvorved udviklingslandene ville få mere indflydelse i denne organisation«. Lederartiklen fastslår, at USA »tilskrev sin opposition mod at tilslutte sig den nyligt dannede investeringsbank bekymring for, at banken ikke ville leve op til eksisterende, internationale standarder, til trods for, at bankens medlemmer har forpligtet sig til at samarbejde for at sikre, at den følger de bedste ledelsesstandarder og -praksisser, gennemskuelig og spørgsmål vedr. miljø og arbejdsmarked. Den holdning, som den afgående administration vedtog, afslører ganske enkelt dens sande bekymring for, at AIIB ville udfordre eller reducere de amerikansk dominerede Bretton Woods-institutioners, såsom Verdensbankens, indflydelse.

Artiklen fortsætter, »Fakta er, at den tilgængelige finansiering fra Verdensbanken og Asiatisk Udviklingsbank slet ikke er tilstrækkelig for det massive behov for infrastruktur i Asien. Snarere end at konkurrere med disse institutioner, er

AIIB udtænkt til at kompensere for den utilstrækkelige, internationale, finansielle støtte til infrastrukturudvikling og regional sammenhængskraft i Asien. Den foreslåede investering i de asiatiske sektorer for transport, energi og telekommunikation tilbyder ligeledes enorme erhvervsmuligheder for selskaber fra medlemslandene – hvilket er én af grundene til, at mange af Washingtons allierede i Vesten, såsom Storbritannien, Italien og Tyskland, har tilsluttet sig AIIB, på trods af opposition fra USA.«

Artiklen konkluderer: »Men, som det kinesiske mundheld siger, så er det aldrig for sent til at udbedre folden, efter man har mistet et får.« USA har intet at tabe ved at blive medlem af AIIB, der bygger på præmisserne om åbenhed, inklusion og gennemskuelse. USA kan også spille en mere konstruktiv rolle ved at blive medlem end ved at stå udenfor. At gå med i AIB ville være et godt signal fra den nye Trump-administration om, at USA er mere villig til at agere som en ansvarlig, global magt.«

Foto: Jin Liqun, AIIB's første præsident, forlader talerstolen under åbningsceremonien for AIIB i Beijing den 16. januar, 2016.

Kinas voksende økonomiske relationer med Peru og Chile varslar om rigdom for Latinamerika

15. nov., 2016 – Idet de citerede en nyhedsrapport i *Xinhua* i dag, rapporterer Sputnik, at kinesiske og peruvianske

virksomheder har underskrevet aftaler til en værdi af \$2 mia. inden for landbrug, tekstil, medicin, metaller, mineraler og andre industrier, på sidelinjerne af denne uges APEC Forum, der begyndte den 14. nov. I underskriftsceremonien skal der have deltaget flere end 100 regeringsfolk og folk fra virksomhederne.

Aftalerne er en del af en relation mellem Kina og Peru, der er under udvikling. Kinas præsident Xi Jinping, der vil være i Peru til både et statsbesøg og for samtidig at deltage i APEC-topmødet den 19.-20. nov., før han fortsætter til Chile til et statsbesøg, vil fremme de kinesisk-peruvianske relationer, sagde den kinesiske ambassadør til Peru, Jia Guide.

»Med en investering i Peru på mere end \$14 mia., er Kina ligeledes landets største handelspartner, eksportdestination og kilde til importerede varer«, skrev Jia i en artikel, der blev udgivet i *Peoples Daily* i dag, og han tilføjede, at »flere end 170 kinesiske virksomheder har investeret og udviklet virksomheder på peruviansk jord«. Han tilføjede, at Peru er det eneste latinamerikanske land, der har etableret et omfattende, strategisk partnerskab, så vel som også en omfattende frihandelsaftale, med Kina. Fra Chile sagde udenrigsminister Heraldo Muñoz til *Peoples Daily*, at hans land forventer mere kinesisk investering og bilateralt samarbejde inden for sådanne områder som uddannelse af personel, udvikling af teknologi, rumforskning, fornybar energi og modernisering af landbrug og minedrift, blandt andre områder. Han sagde også, at Chile ser frem til, at kinesiske selskaber deltager i byggeriet af den bi-nationale Agua Negra-tunnel, også kendt som »de to oceaners tunnel«, der vil forbinde Chile med det nordlige Argentina og derfra videre frem til Atlanterhavet.

I et interview i dag med Kinas CCTV, hvor han blev spurgt om Kinas initiativ for Bæltet-og-Vejen (OBOR), understregede den chilenske ambassadør til Kina, Jorge Heine, at Latinamerika må blive en del af dette kinesiske initiativ for »yderligere at

forbinde landene i det globale Syden indbyrdes« – den sydlige halvkugle. At bygge bi-oceaniske korridorer er én måde at styrke denne indbyrdes forbundenhed, sagde han.

**RADIO SCHILLER den 14.
november 2016:
Efter Trumps valg: Skab en
USA-Rusland alliance,
gennemfør Glass/Steagall-
bankopdeling**

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING 10.
nov., 2016:
Donald Trump! Hvad det
betyder,
og hvad LaRouche-bevægelsen**

nu må gøre. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

I historisk Skt. Petersborg- møde kortlægger de russiske og kinesiske premierministre en »win-win«-vision for fremtiden

7. nov., 2016 – Under et møde i dag i Skt. Petersborg til det 21. ordinære møde mellem russiske og kinesiske regeringsledere, fremlagde den kinesiske premierminister Li Keqiang og den russiske premierminister Dmitry Medvedev en vision for »win-win«-samarbejde omkring styrkelse af deres strategiske partnerskab, gennem en utrolig række bilaterale samarbejdsaftaler.

Efter indbyrdes, private drøftelser fik de to ledere tilslutning af regeringsministre og -viceministre, så vel som af administrerende direktører for betydningsfulde, russiske selskaber, der underskrev aftaler med kinesiske regeringsfolk.

Energi (inklusive atomkraft), handel og investering, videnskab og teknologi, kultur, infrastrukturbyggeri og samarbejdsaftaler omkring sikkerhed/antiterror blev underskrevet.

»Vi har drøftet praktisk talt alle hovedspørgsmål inden for økonomi, investering og socialt samarbejde mellem vore lande«, sagde Medvedev i pressekonferencen, der fulgte efter det bilaterale møde. »Rusland og Kina er forbundet gennem strategisk partnerskab og samarbejde. Vi er virkelig venner. Vi deler et fælles synspunkt på mange globale spørgsmål«, arbejder sammen i mange multilaterale organisationer – FN, G20, BRIKS og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), »og vi implementerer store projekter, inklusive at bringe den Eurasiske Økonomiske Union og det Nye Økonomiske Silkevejsbælte ind på linje med hinanden.«

De ordinære møder, der afholdes mellem de to regeringsledere, sagde Medvedev, »er virkelig helt originale, på den måde, at *vi ikke har sådanne mekanismer på plads med noget andet land*. De opfylder den meget vigtige funktion at give konkret substans til vore relationer, og tilbyder os muligheden for at drøfte lovende projekter som en del af vores omfattende partnerskab og strategiske samarbejde.«

I et interview med TASS, udgivet 6. nov., lå Li Keqiangs udtalelser på linje med Medvedevs, hvor han understregede, at Kinas og Ruslands samarbejde i organisationer som APEC (Økonomisk samarbejde mellem asiatiske lande og Stillehavslande), BRIKS og G-20, »er af stor betydning for promovningen af den globale økonomis vedvarende, økonomiske genrejsning, forbedring af den globale, økonomiske styrelse og opbygning af en innovationsbaseret, dynamisk, gensidigt afhængig og inkluderende, global økonomi«. Som medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, tilføjede han, gør de begge en betydelig indsats for at sikre, at formålene og principperne i FN's charter og »grundlæggende regler for internationale relationer« respekteres, »for at finde politiske løsninger til

de presserende internationale og regionale problemer, og for at fremme en mere fair og afbalanceret verdensorden«.

Som tegn på dybden af deres samarbejde, annoncerede den russiske premierminister, at han og Li aftalte at oprette en femte, inter-guvernamental kommission, der vil tage sig af samarbejde mellem Ruslands Fjernøsten og Kinas nordøstlige regioner. I sine bemærkninger til TASS havde Li understreget betydningen af at gå videre end til regeringsniveauet og udvide samarbejdet til interregionalt niveau. Etableringen af denne nye kommission, sagde Medvedev, »er bevis på rækkevidden af vores praktiske samarbejde. Den globale, økonomiske situation er langt fra at være ligefrem i dag, og dette har også påvirket vores bilaterale balance. Vi har forberedt en stor pakke af dokumenter, der reflekterer den nuværende tilstand i vores partnerskab og signalerer nye stadier i udviklingen af båndene mellem vore lande inden for handel, økonomi, samfundsmæssige og humanitære spørgsmål«.

Li bekræftede, at samarbejde inden for handel og økonomi mellem de to lande vil blive »omfattende udviklet. Det er nødvendigt at træffe forholdsregler for at genoprette og udvide bilateral handel, og samtidig opmuntre gensidige investeringer og samarbejde om produktion«. Kina, sagde han, byder velkommen investeringer fra »stærke virksomheder fra Rusland ... Det er vigtigt at etablere betydningsfulde strategiske projekters ledende rolle«, og samtidig støtte de små og mellemstore virksomheders deltagelse.

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og den russiske premierminister Dmitry Medvedev møder pressen i fællesskab i Skt. Petersborg, Rusland, den 7. nov., 2016.

Kina vil oprette en Central- og Østeuropæisk Fond på €10 mia.

6. nov., 2016 – I kølvandet på sit møde med 16 central- og østeuropæiske (CEE) ledere i Riga, Letland, den 5. nov., annoncerede den kinesiske premierminister Li Keqiang, at »Kina vil oprette en investeringsfond på €10 mia., der skal administreres af Kinas Kommercielle Bank og skal finansiere projekter inden for sektorerne infrastruktur, hightech-varefremstilling og forbrugsgoder i Central- og Østeuropa«, rapporterer *BRICS Post* i dag. Fondens mål er at rejse €50 mia. til finansiering af projekter inden for ovennævnte sektorer, iflg. banken.

I sin rapport om begivenheden skrev Reuters: »Fonden vil blive støttet af regeringen, men vil operere under almindelige forretningsbetingelser og ledes af markedet. Central- og Østeuropa er en del af Kinas moderne Silkevej ... Kinas vicehandelsminister Gao Yan sagde sidste år, at kinesiske selskaber allerede har investeret mere en \$5 mia. i CEE-lande.«

BRICS Post rapporterede også, at Li sagde, han støttede væksten af et investeringsvenligt miljø mellem Kina og CEE-landene. Til dette formål sagde den kinesiske premierminister, at »Kina var klar til at påbegynde konstruktionen af industri- og teknologiparker i samarbejde med CEE-nationer.« Li har sagt, at hans land anser Letland, der var vært for topmødet, for at være en vigtig transitstation for handel mellem Kina og EU.

Foto: Kinas premierminister Li Keqiang deltager i regeringsledermøde mellem central- og østeuropæiske lande og Kina i Riga, Letland, 5. nov., 2016.

**RADIO SCHILLER den 7.
november 2016:
Det vigtigste efter valget i
USA:
kampagnen for LaRouches Fire
Økonomiske Love**

Med formand Tom Gillesberg

**Russisk ambassadør til Kina:
Kinas Silkevejskoncept
interagerer
med Ruslands Eurasiske
Integrationsprojekt**

Tirsdag, 1. nov., 2016 – Kinas koncept med det Økonomiske Silkevejsbælte er i færd med at adaptere til Ruslands eurasiske integrationsprogram, sagde den russiske ambassadør til Kina, Andrej Denisov i et interview med TASS mandag.

»Der har været betydelige fremskridt i fastlæggelse af mekanismen for interaktion mellem det eurasiske

integrationsprojekt og Silkevejskonceptet», sagde ambassadøren. »Vi har mulighed for at styrke samarbejdet inden for alle områder«, understregede Denisov og bemærkede, »Der er meget arbejde, der skal gøres.«

Ambassadøren mente, at det kommende år vil blive »fuld af politiske kontakter, inklusive kontakter på højt niveau«.

Ifølge ambassadøren bærer optimeringen af bilateralt samarbejde frugt. For eksempel har Rusland signifikant øget eksporten af landbrugsprodukter til Kina. »Takket være vores præsident er den russiskfremstillede is blevet meget populær i Kina«, bemærkede Denisov. »Vi bevæger os fra handel til investeringsprojekter, der understreger langfristet samarbejde, udstyr og forsyning af råmaterialer«, sagde den russiske ambassadør. »Et samarbejdsprogram i Fjernøsten, som er meget stimulerende, er ved at blive implementeret.« Diplomaten sagde også, at han forventede, at tilstanden i det russisk-kinesiske samarbejde ville forbedres i fremtiden, sammenlignet med det indeværende år, der viste sig at være en »interim-periode« mellem en kortvarig sløvhed i handelen og den forventede forøgelse af bilaterale eksporter og importere.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin (forrest) og Ruslands ambassadør til Kina, Andrej Denisov (højre) ankommer til Beijing i nov., 2014, for at deltage i et APEC-møde.

Ny økonomisk verdensorden: Malaysias premierminister

Najib i Kina – endnu et søm i Obamas 'Omdrejningspunkt Asien'- ligkiste

Tirsdag, den 1. nov., 2016 – Den malaysiske premierminister Najib Razak har yderligere afsløret, at Obamas plan om at bruge sydøstasiatiske nationer som syndebukke for sin militære konfrontation med Kina er kollapsede. På dag to af sit ugelange besøg i Kina underskrev Najib en toårig forsvarsaftale med Kina og økonomiske aftaler til \$34,4 mia., inklusive byggeriet af en Øst-Vest jernbanelinje, og sandsynligvis også en højhastigheds-jernbanelinje fra Kuala Lumpur til Singapore.

Forsvarsaftalen er især et slag i ansigtet på de neokonservative i Washington. Malaysia vil købe fire skibe, der kan medføre missiler og har en landingsplatform til helikoptere, til kystvagtmision. To vil blive bygget i Kina, og to i Malaysia, hvilket også muliggør en overførsel af teknologi. »Jeg kalder denne beslutning for en milepæl, for før dette, havde vi ikke købt sådanne skibe fra Kina«, sagde Najib ved en pressekonference efter sine bilaterale drøftelser med den kinesiske premierminister Li Keqiang. Han behøvede ikke at nævne, at det meste militærudstyr er kommet fra USA.

Øst-Vest jernbanelinjen vil løbe fra Port Klang, nær Kuala Lumpur ved Malaccastrædet, over halvøen og dernæst mod nord langs østkysten til nær ved den thailandske grænse. Dette vil være til enorm fordel for udviklingen af østkysten, der er fattigere og mindre udviklet end vestkysten. Najib sagde, Kina havde indvilget i at bevilge bløde lån til Malaysia til byggeriet af østkystens jernbanelinje, der skønnes at ville koste omkring \$13,2 mia.

Alt i alt blev 14 forståelsesmemoranda underskrevet i Folkets Store Hal, inkl. til byggeri af en ny havn ved Malaccastrædet.

»Lederne fra de to sider aftale at yderligere fremme den ordentlige bilæggelse af spørgsmålet om det Sydkinesiske Hav gennem dialog, gennem en bilateral kanal«, sagde den kinesiske viceudenrigsminister Liu Zhenmin til reportere. »Lanceringen af flådesamarbejde mellem de to sider er selvfølgelig signifikant for vore bilaterale bånd. Det er en afspejling af det meget høje niveau og den gensidige politiske tillid mellem vore to lande«, sagde Liu.

Det meste af den vestlige dækning af disse begivenheder siger, at Najib er i færd med at vende sig bort fra USA og hen imod Kina pga. FBI's undersøgelse af One Malaysia-skandalen, der omfattede en pengevidvask ind i USA af mulige penge fra den uafhængige rigdomsfond i en størrelsesorden af \$1 mia. Alt imens denne skandale er signifikant, så har Najib aldrig ændret sin kurs for stærke bånd til Kina (dette er hans tredje besøg under sin administration), og han responderer i en vis udstrækning til de samme spørgsmål, som præsident Duterte i Filippinerne – han ønsker ikke en krig, og han ønsker at samarbejde med Kina.

Foto: Malaysias premierminister Najib Razak, venstre, med Kinas præsident Xi Jinping, i Kuala Lumpur, Malaysia, i 2013.